

ՄԻՆՁԵՒ ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՀԱՏ ԵԱՐՏԸՄԵԱՆ

Ա.

Դայլիս ու կոչիս չկայ ընթացում
 խօսք ու բացումս՝ դուրս
 դիմագիծէդ դուրս ուր չկաս դուն
 պատկերդ որ աշխարհը հազար օր
 ու հազար գիշեր երազեց
 աղապատման միայն
 սպասում աղերս
 իբր անուն աննկութեան
 տարտամ կարկտան երթի մը պէս
 երակները բռնած սպասեց---

մոռցուած ես
 ուրկէ՞ եկար ու՞ր գացիր
 ի՞նչպէս յիշեմ անյիշելին արեւմուտին ծայրը կեցած
 պատկերդ երբեմն պեղեց ապրեցաւ
 երբ շօշափելի էր ամէն մօտիկութիւն
 երբ արեւը կը մօտեցար մեր պարտէզի նոսրիին
 (մանուկը որ դեռ իր մանկութիւնը չխօսեցաւ)

----- ի՞նչպէս յիշել անյիշելին

անմայելին

անապրելին

մեզ բեւոռող համրութիւնը փակուղիին

...եկայ հեռու այսֆան որպէսզի պոռամ
 անօթի ենք հող կը կլլենք
 միայն գտնենք վերջին դեղին պատկերդ
 հոն ուր այլեւս չկաս դուն
 միայն սկսիլ ցերեկէն կամ գիշերէն
 հոն ուր լեզուդ էախօսումդ պիտի պատմէ

ապրելու համար

ապրելու գինով

առանց ապրելու

Բ.

Հողին վրայ միայն ա'յսֆան

որ չի' պատկանիր ինձի

որ չեկաւ կոչիս

մեզի նայող հորիզոնին

մինչեւ ծայրը խարոյկի պէս գացիմք եկանք

որ ամէն ինչ փոխուէր ելլէր.....

ըլլաւ մըն է վերջապէս դէպի այն որ չեկաւ երբեք

անաւարտ են արմատները եւ մտերմութիւնը անպատկեր

ու կ'ըսեն կը բնակիմ իբրեւ հեւք

կարծես ջնջումն ըլլաս

անիմ արկախ արիշին

ցամաք որթատունկ...

.....եղեւ ի'նչ

մի' հաւատաք առասպելի

.....ռչինչ եղեւ...

մեր արեւը արեւ չէ որ ողկոյզը կարմրի

.....

գացէք հիմա մինչեւ ծայրը անապատին

էացնող շունչը գտէք

որուն կոթմիմք չիյնալու համար

(այնքան գրկում որ կը խզէ խարիսխդ անգամ)

որ յաջողի հեքիաթի պէս

դուրս գալ յանկարծ հին ու մաշած

աւագախրած ուռկամներէն

ապրի զիս

ու տանի իր մէջ

ալիքին պէս

միշտ...ծայրէն

Գ.

Ո՛չ համբայ մնաց ո՛չ ալ սահմանագիծ
որ եզերքին ալիքի պէս հոգիդ պարպես
վերադարձի մասին մտածես

.....

.....

հրածեշտի անդարձ նայուածքը յիշեցէ՛ք
հետզհետէ աւելի կոր որ քեզ անտէր կը լքէ
ուր պիտի չմտնէ մէկը հոն
առանց անհետ ըլլալու

.....

էինք
ունէինք քերես
կարծես ունէինք
այնքան հեռու որ չունէինք

նչինչ
երբ կեանքը միայն մահ կը պահէ
եւ արեւը տակաւին աչքերս կ'ուզէ

ծագելու համար

....կարելի չէ այս կողմերը բնակիլ
ու զարնուած աշունի պէս
ամէն անգամ ծայրէն ծայրէն

«մնաս բարով աշխարհ եւ արեւ»

փղձկելով կամաց կամաց հեռանաս
առանց պատկերի

.....

.....դիմագիծ մը ուր արիւնս պտըտցնեմ
դիմագիծ մը որ գիս գծէ ու տեւէ
կամ հասցէ մը նոյնաման
որուն դիմեմք ու երթանք յանուն ամէնուն
իրբեւ նուրբ ուռնացող եւ աղաղակ լոռութեան